

τους δυσχερείας, ἃς οὐχ ἤττον ἢ καταπληκτικὴ ἐπιμονὴ
κατενίκησε καὶ ἐξεμηδένισε.

ΙΣΜΗΝΗ (*)

Τῷ κ. Ν. Γ. Πολίτῃ

- Ἡ ώραία παιδούλα τί ἔγεινε
Ποῦ εἶχε ἀδρὰ βυζάξει
Τὸ γάλα ἀπὸ μιᾶν ἄξια
Καὶ μιὰ μεστή ζωή;
- Τὸ σπίτι μοσκοδόλησε,
Καὶ πάει ἄλλου ν' ἀράξη,
Τὸ σπίτι μοσκοδόλησε,
Καὶ πέρασε γοργή.
- Τὴ σάρκα πῶς παράτησε;
- Ποιὸς ξέρει! Πάει νὰ γίνη
Στῶν αὐλῶν καὶ στῶν ἀφαντῶν
Τὴ μυστικὴ χαρὰ
'Αμίλητα καὶ ἀσύγκριτα
Κάτι καινούριο ἐκείνη.
Ὅμως τὸ σπίτι ἀράχνιασε
Καὶ τὴν ἀποζητᾷ.
- Δὲ θὰ γυρῇ ἡ ἀγύριστη
Στὸ λόζεστο λημέρι;
- Κάθε φορὰ ποῦ ἀξήγητα,
Ὡ σπίτι ἐσύ, γροικᾷς
Κάτι ἀπαλὸ ἀπαλώτατον,
Ὀλόγλυκο, ποιὸς ξέρει!...
λέγε: Εἶς' ἐσύ, ἀγύριστη,
Κ' ἐσύ μὲ ἀποζητᾷς;

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ.

* ΣΗΜ. — Τὸ πλήρες πρυφεροῦ ἄλγους ἐλεγγεῖον τοῦτο ἐπὶ τῷ θανάτῳ
τῆς χαριτωμένης μικρούλας Ἰσμήνης, ἥτις ἕως χθὲς ἐσκόρπιζε τὴν χαρὰν
καὶ τὴν ζωὴν εἰς τὸν ὄλβιον οἶκον τοῦ ἐγκρίτου φίλου καὶ συνεργάτου κ.
Ν. Γ. Πολίτου, ἀξίζει ν' ἀναγνωσθῇ ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ φίλων τοῦ
Ἡμερολογίου.